

rede mig. Det ene var den i den Betænkning, som han har modtaget, saa bestemt udtalte Ansættelse, at Landsskabsgartneriet og et velordnet Skovbrug vare hinanden modsatte, saaledes, at det ene udelukkede det Andet. Det Andet, som frapperede mig, var, at der i Betænkningen omtaltes, saavidt jeg erindrer, den usomme lige Maade, hvorpaa Plantningerne i Nærheden af Hovedstaden vare udførte. Jeg troer, at begge disse Uttringer ere grundede i en noget eenfaldig Opfattelse; hvad det sidste Punkt angaaer, da kan jeg ikke sige Andet, end at jeg ikke kjender nogen usommelig udført Plantning i Nærheden af Hovedstaden; men det kan være, at jeg ikke kjender dem alle, da jeg ikke i den Grad er local kjendt paa hvert enkelt Punkt. Hvad derimod det sjæste Punkt angaaer, da vil der vistnok være endeel Medlemmer her i Salen, som have lagt Mærke til, hvor meget der fra Skovvesenets Side, navnlig i Egnen om Esrom Sø, er gjort, for ved Hugning og Anlæg at tage Hensyn til Egnens Skjønhed, og benytte de Midler, den frembyder, til at give smukke Udsigter og til tillige at skaffe Guld Leilighed til at nyde den skønne Natur ved passende Anlæg. Hvad der er opnaaet, er opnaaet ved Anvendelsen af en meget ringe Sum, 150 Rbd. aarlig for hele det nordlige Overforsterdistrikt ved en planmæssig Anvendelse deraf i en Række af Aar. Jeg troer, at vi for dette Aar, indtil Spørgsmaalet om Landsskabsgartneriet og hele Gartneriets Stilling kan komme til en endelig Afgjørelse, bør bevilge de forlangte 7000 Rbd. istedetfor 6000 Rbd., men jeg troer ogsaa, at det kan være et stort Spørgsmaal, om der overhovedet er Grund til, her i Landet at holde et særskilt Landsskabsgartneri.

Der er vistnok Grund til at anvende det Fornødne til at holde Rosenborg Have, Frederiksberg Have og Søndermarken i en passende Stand, men der er ogsaa Grund til lignende Beskræbelse hele Landet rundt, og navnlig her i Nordsjælland. Spørgsmaalet bliver dette, om det rettest og billigst skeer ved at have et særskilt Landsskabsgartneri, eller om det skeer ved at lade de enkelte Steder, hvor man kunde ønske at anvende Noget, blive under den Bestyrelse, hvortil de høre, og stille en passende

og moderat Sum til denne Bestyrelses Raadighed. Foraaendvi man derimod gjør den Indvending: ja, men vi have en Landsskabsgartner, som skal lønnes, saa er der dog to Udveite; enten vil man komme til det Resultat, at det Rigtigste og Billigste var, strax at tage den Byrde bort, som Landsskabsgartneren vilde medføre, og lade Manden faae sin Tid og sine Kræfter til sin egen Disposition, og saa faae Bortpenge eller Pension; men det forekommer mig, at der ogsaa kunde være en anden Udvei. Vi ere jo nu engang komne ind paa dette, og det vil jo i andre Henseender, som Ministeren bemærkede, medføre Savn, om Gartneren udtraadte af Statens Tjeneste; lad ham da blive staaende, men benyt ham deels til Gartnerexamen, og deels som Consulent med Hensyn til Kunstplantning. Dog disse Spørgsmaal kan det deels ikke hjælpe nu nærmere her at gaae ind paa, da Afgjørelsen ikke skal tages nu, og deels troer jeg heller ikke, at Sagen er tilstrækkeligt forberedt, til at man kan tage en Afgjørelse om den nu.

Utsættelse: Jeg er en af dem i Udvalgets Majoritet, som er bleven staaende fast ved den første Beslutning, kun at indrømme 6000 Rbd. til Landsskabsgartneriet. Man siger, ved at indrømme de 6,000 Rbd. holde vi hverken fast paa Landsskabsgartneriet, thi med den Sum kan det ikke bestaae, eller ophæve vi det; thi det kan kun vegetere med den Sum, og saa er det rigtigere at lade det reent høre op. Afgjørelsen af dette Sidste kaste vi imidlertid over paa Ministeriet; vi have tænkt os, at en Indrømmelse af 6,000 Rbd. skulde bevise, at vi ikke ville tvinge Regjeringen til vieblikkelige Foranstaltninger, medens det dog var os om at gjøre tydeligt at angive, at et Statslandsskabsgartneri var ikke passende for vor Stat. Dette hele Statslandsskabsgartneri har ikke nogen virkelig sand Betydning, den hele Idee om, at vi her skulle have en Statslandsskabsgartnerskole, for at Landsskabsgartnerismagen derved kan uddannes og blive til hele Statens Forfjønelse, ligger saa fjern fra hele vor vvirrige Organisme, at vi ikke skulle fremme den, saalange der er saameget Andet af langt vigtigere Gjenstande, for hvilke Staten har paataget sig Omsorgen, og hvorved den ikke gjør noget.